

Jazzbladet

4/13 Årgång 35

Inte så illa plinkat..

Så heter en fin liten bok där Claes Nordborg varvar bilder på sina skulpturer med underfundiga verser.

Som de flesta vet är Claes banjoist i Dixieland Rednecks och basist i de t trakten så världsberömda Papa Piders Jazz Band och till yttermera visso en utmärkt crooner

Att han hade sådana talanger som boken på ett tydligt illustrerar var åtminstone för red. en överraskning!

Vi hoppas kunna återkomma med en närmare presentation av Claes och hans verk i ett kommande nummer av Jazzbladet. Till dess får vi hålla tillgodo med omslagsbilden och den färggranna fisken här nedanför!

Jazzbladet

**Organ för
Föreningen Classic Jazz
Göteborg**

Redaktör och ansv utg:
Bosse Alftenius
Hovås Enebacke 7
436 58 Hovås

Du är välkommen med
bidrag till Jazzbladet!
Material (helst i elektro-
nisk form) bör vara red.
tillhanda före 140301

**BLI MEDLEM, STÖD VÅR
MUSIK!**

Årsavgift:
Senior: 200:-
Junior (under 30 år) 30:-

Pg **91 60 23 - 5**
Classic Jazz Göteborg

**Ange namn, adress, tel,
epost och om du spelar
något instrument!**

**Dags att betala medlemsavgift för
2014!**

Använd bifogat inbetalningskort
eller betala via Internet!

TACK PÅ FÖRHAND!

Redaktörens spalt

Nu hänger dimman i knähöjd och det är 8 grader varmt. Det lackar med andra ord mot jul i Göteborg! En tröst för ett tigerhjärta är att det var 7 plusgrader igår i Turkiet - som sann svensk missunnar man ju andra att ha det varmt och gott. Vi får komma ihåg hur fint det var i somras och utgå ifrån att det kommer en vår också 2014! Men nog känns det surt en dag som denna att vår f d styrelsekollega Hans lögar sig i Medelhavet (se bild s 7)!

Vi kan se tillbaka på ett lyckosamt år för vår förening, och för den klassiska jazzen i allmänhet. Speciellt glädjande är det att våra aktiviteter tillsammans med Kulturförvaltningen, dvs Villa Belparc och Kulturkalaset, slagit så väl ut.

Att den klassiska jazzen syns och hörs på platser där andra än de redan frälsta finns är en nödvändighet om "vår" musik ska kunna fortleva. Glädjande nog verkar allt fler yngre människor intressera sig för den här sortens musik. Vi har haft besök på Kapellet av ett antal yngre människor som uppskattar svängen och vitaliteten i den äldre jazzen.

Vi får hoppas att detta innebär att det skapas "ringar på vattnet" så att fler yngre kommer i kontakt med vår musik, och att "tönt-stämpeln" försvinner!

Som framgår av baksidan av denna tidning drar det ihop sig till årsmöte, närmare bestämt söndag 26 jan - som vanligt på Kapellet. Där har du din chans att vara med och påverka föreningens framtida inriktning och aktiviteter - en chans som vi hoppas att så många som möjligt tar.

I sammanhanget passar det bra att "puffa" för det som står på s 16: Classic Jazz Göteborg genomför som bekant ett stort antal aktiviteter, och frivilliga krafter behövs för att genomföra dessa. En verkligen kul och meningsfull uppgift! Tveka inte utan anmäl ditt intresse till Birgit Gustafson!

I Berts återblick förs Jazzbladet på tal. Vi är inne på den trettiofemte omgången, och jag roade mig med att räkna efter hur många Jazzblad jag gjort - detta är det tjugotredje! Tiden lider, och vi med den sägs det; men nog är det kul att göra tidning, speciellt som så många skribenter bidrar! Ett varmt tack till alla, ingen nämnd och ingen glömd! Hoppas att ni är lika produktiva framöver!

Med önskan om en God Jul och ett Gott Nytt Jazzår!

Bosse Alftenius

Återblicken

Bert Slättung presenterar glimtar ur Jazzbladet för

5 år sedan

Louis Armstrong skrev under sitt liv hundratals brev som finns bevarade och därtill flerfaldiga artiklar och andra texter. I själva verket utvecklades skrivandet till en hobby ("I loves that also") som han praktiserade så ofta han kom åt på sin reseskrivmaskin. ...

Brothers har sammanställt texterna kring olika temata. Bland annat finns här sådana godbitar som telegrammet till president Eisenhower 1957 med anledning av Armstrongs upprördhet över raskravallerna i Little Rock: "Mr President. Daddy, when and if you decide to take those little negro children personally into Central High School along with your marvellous troupes, please take me along".

(Anders Linde om Thomas Brothers' bok "Louis Armstrong's New Orleans" under rubriken "Anders' julgodis - bokklappar för jazzvänner")

10 år sedan

Du håller i din hand det hundra numret av Jazzbladet och det är ett stort ögonblick. Tradjazzföreningen har under sin 25-åriga tillvaro nedkommit med 4 nummer per år utan att en enda gång fallera.

Ett stort tack till redaktionerna för lång och trogen tjänst!

(Anders Hultman under rubriken "Ordförandens spalt")

Sture Svarén och undertecknad startade alltså med ett blygsamt antal sidor 1979 ... , med hjälp av jazzintresserade konstnärskamrater fick vi roliga omslag och illustrationer. Tack till bland andra: Jörgen Zetterquist, Anders Carlsson, Ulf Svenningsson, Ray Ojanen, Robert Jonsvik och Leif Ericson!

(Becke Hinnerson under rubriken "Jazzbladet genom åren")

15 år sedan

Föreningen Tradjazz Göteborg tar nu steget in i IT-världen, dels genom att databehandla tidningen [=Jazzbladet], dels genom att skaffa en egen hemsida och e-mailadress (de båda senare från och med årsskiftet). Detta är ett nytt grepp för att marknadsföra vår musik, som ger många nya möjligheter.

Tänk er att länka tidningssidan om medlemsbanden till respektive bands hemsida, eller att länka jazz på stan till hemsidor för arrangörerna. Det är bara vår egen fantasi som sätter gränserna.

(Hasse Andersson under rubriken "Jazz och Internet!")

20 år sedan

Källarmästaren hade rest en del och tagit med sig utrustning till sina orkestrar från olika världsdelar. Dessa skulle användas, och ve den orkester som försummade detta! När det spelades sydamerikanskt kom han sättandes med stora, svettiga sombreros. När det spelades jazz, ansåg han detta, helt symmetriskt, vara "nordamerikanskt" och till detta krävdes halmhattar.

Men den stora upplevelsen kom när det var dags för tango. Han gjorde mycket reklam för ställets specialitet "smell-o-roses tango". Då sattes först ett specialljus på – ultraviolet? – som fick alla nylonskjortor att lysa med ett sjukt lila sken, mer påminnande om spöktunneln på Gröna Lund, och bakom scenen stod källarmästaren och pumpade med en stor flitspruta den billigaste rosenparfym via ett rör i taket ut över de dansande. Efter en sådan kväll stank inte bara gästerna utan också musikerna som en bordell, och många svartsjuka fruar gick i taket för den långsökta – men sanna – förklaringen till doften.

(Bo Löfgren under rubriken "Galna stunder i musikens värld")

25 år sedan

Nu har det hänt. Äntligen produceras en svensk spelfilm som ger utrymme åt äldre jazzmusik. Och kan man tänka sig, det är göteborgska tradjazzmusikanter som gavs chansen.

6

Det är regissören Karsten Wedel, Stockholm, som tagit detta berömvärda initiativ. Hans film "Bulan" har spelats in i Göteborg under hösten med vår föreningsmedlem Tomas von Brömssen i huvudrollen. ... Karsten Wedel, som själv spelar bas i ett svänggäng i Vaxholm, fastnade för Vintage Jazz Big band som stomme för filmorkestern. ... Ljudet spelades in i september i Vivaldistudion i Mölndal med Åke Linton som ljudtekniker. ...

De scener där SOPÅKESTERN medverkade spelades in under sex oktoberdagar. I bandet spelade då Tomas von Brömssen cl, Johnny Korner as och skådespelaren Tommy Johnsson drums. ... Ljud- och bildinspelningen var alltså två helt separata jobb och i bild får man se Johnny mima till Peter Hallgrens altsaxstämma medan Tomas mimar till Johnnys klarinettstämma. ... Filmjobbet har varit en annorlunda och mycket speciell och rolig erfarenhet. Den dominerande minnesbilden är alla timmars väntan, all noggrannhet i små, små detaljer, kylan...

(Rolf Sundby under rubriken "Tradjazz på bio")

30 år sedan

Papa Piders band finns inte mer. Den skarpsynte Jazzbladet-läsaren vet det förstås redan – eller kanske snarare anade det. Vaddå? Jo, förmodligen noterade den som läste förteckningen över medlemsorkestrar i förra numret, att en mycket gammal medlem saknades. Just det PAPA PIDERS BAND fanns inte med.

7

En miss i sätteriet? Inte alls – bandet har faktiskt upphört – eller åtminstone tagit en ovanligt kraftig paus.

När en sådan här grej inträffar är det lika bra att köra med öppna kort. Alltså – orkestrens medlemmar trivdes utmärkt ihop. Det handlade inte alls om det. Det var bara det att när det gällde det allra viktigaste – musiken – så fanns det mer än en målsättning

i bandet. Man hade helt enkelt olika uppfattningar om hur man skulle spela. I ett sådant läge finns det faktiskt inte mycket att göra. Nedläggningen var på något vis självklar. Nedläggning och nedläggning för resten. Delar av bandet fortsätter under namnet Jazz Friends och vissa andra delar lirar ju redan i bl a Mystos Hot Lips.

(Pider Åvall under rubriken "Bad news").

F d styrelseledamot glassar sig i solen

Ordförandens spalt

Hösten är i närmaste slut, den första snön (med snöstorm) har anlänt och många hoppas på en vit jul. Föreningens evenemang har nästan kommit till sin ände under 2013, bara några programpunkter är kvar under säsongen.

När detta skrivs laddar vi just upp för kvällens juljam på Marieholm. Ett antal musikanter, kanske det blir 25-30 stycken, är inbjudna till musikutövning i olika konstellationer under ledning av demonorganisatören Stig X:et Erixon. Man bjuds på jultallrik och pilsner så allt kan hända av musik, sång, god mat och trevlig samvaro.

Så till nästa års vinter- och vår-evenemang. Det blir 20 onsdagar på Kapellet med början mitten januari, 6 tillfällen på S/S Marieholm från februari och 4 eller 5 tillfällen på Stena Danica från slutet februari. Sommarprogrammen spikas senare under kommande vinter.

Vad som inte kommit med denna säsong är den årliga jazztävlingen som, sista gången 2013, vi och vår systerförening Föreningen Klassisk Jazz i Stockholm anordnade tillsammans med finalen i Stockholm. Tävlingen har pågått många år och varit mycket uppskattad. Både vi och FKJ har nu följt upp tävlingen och vi har tillsammans denna gång kommit fram till att inte genomföra tävlingen 2014, en så kallad time out med andra ord!

Det är övervägande ekonomiska skäl till beslutet men också att det har för varje år blivit allt svårare att få orkestrar att ställa upp. Ni medlemmar är därför välkomna med era synpunkter om jazztävlingen skall fortsätta och om formerna skall ändras på något sätt för att undvika ekonomisk belastning. Själva tycker vi att även andra jazzföreningar förutom Stockholm borde ha intresse att vara med så att tävlingen verkligen blir mer spännande och riksomfattande.

Håll den klassiska jazzmusiken igång !!

Per Ekander

Den gamle ordförandens spalt

Hej alla jazzvänner. Året börjar lida mot sitt slut. Det stora lugnet har gjort entré. Löven har fallit och igår fällde jaktlaget två rådjur så man kanske får se lite mer varlökar blomma nästa vår.

Häromdagen spelade jag med mitt band på det som numera heter Askimsvikens konferensanläggning d. v. s. Jazz i Billdal. Det var jättekul och det är ju en magnifik lokal att spela i. Efteråt så åkte vi hem till Johnny Korner för att sova. Det är ju inte så kul att åka med natt båten hem till Vrångö. Åtminstone inte på lördagar.

När jag låg där och skulle sova kom jag att tänka på att det var hit jag kom när föräldrarna hade bestämt sig för att flytta från Malmö till Göteborg. Och inte nog med det. Vi skulle flytta till en tillfällig bostad i Askim. Pappas företag ägde nämligen en villa i Askim som ägdes av det företag som han skulle arbeta på. Så vi (familjen) flyttade in i en gigantisk villa som var en f.d. häradsdomarbostad vid namn Villa Solarvet. Året var 1948.

Det var ett gigantiskt hus med en hall som var så stor att pappa kunde provköra sin lättviktare i hallen! 100 kvm! I dag kallas platsen för Solarvsplan och både huset och gatan finns kvar!

För att känna oss trygga så införskaffades en så småningom ganska gigantisk schäferhund. Det var ju för mig en underbar kompis

När jag skulle åka skidor i trädgården kom hunden och stal en av stavarna och sprang iväg med den på tvären i munnen. När jag väl kom i kapp honom sprang han snabbt runt nästa hörn på huset och sådär höll vi på. Vårre var det på våren när skolbarn som på hemväg från skolan skulle pilla äpplen i trädgården. Hunden äskade ju barn och sprang som en vild efter barnen som skräckslagna flydde över det som idag är Vita fläcken. Skulle man till Staden var det att åka med ånglokomotiv till Linnéplatsen.

Detta med Jazz kom inte över mig förrän två år senare när vi flyttade till Göteborg. Men intresset för musik kom in i mitt liv med hjälp av syrran (och hennes kille) som spelade dragspel och piano. Men när vi väl flyttade till Vidkärr i Göteborg så bröt det ut på allvar. Och faktum är det fortfarande brinner ett vansinnigt intresse för denna underbara musik.

Jag, min familj och vår underbara hund ber att få önska er alla en riktig underbar jul och ett gott nytt år !

Lennart "Mysto" Werdell

Bert ånyo lagerkrönt!

Som en av tre stipendiater har Föreningen Klassisk Jazz (Stockholm) i år tilldelat Bert Slättung (nytaget foto ovan) rubricerade utmärkelse med motiveringen:

- för att han under många år har varit en drivande kraft inom Göteborgs klassiska jazz med sina djupa toner på tuba, barytonsax och bassax i Vintage Jazz Big Band, Tant Bertas Jasskapell och Tubakvartetten.

Han gör också en stor insats genom sina regelbundna utskick, där han informerar i minsta detalj om kommande jazzaktiviteter i Göteborg med omnejd.

Jazzbladet gratulerar sin eminente skribent och tidningsarkeolog till ett mycket välförtjänt stipendium!

Klas Nilsson får stipendium igen - denna gång från JAZZarkivet!

JAZZarkivet drivs av eldsjälens Robert Josephsson i Karlstad (se annons på sid 17!). Målsättningen är att rädda svåråtkomlig eller outgivven svensk klassisk jazz till eftervärlden.

Överskottet av denna verksamhet går oavkortat till stipendier till (företrädesvis) yngre musiker som bekänner sig till det klassiska jazzidiomet.

I år har stipendiet tilldelats trumpetaren m m (även t ex tuba ibland, se ovan!) Klas Nilsson.

Klas är välkänd och mycket uppskattad av den göteborgska jazzpubliken, bl a i Vintage Jazz Big Band, Janne Erssons storband och ett antal mindre konstellationer. Med Papa Piders var han med och vann jazztävlingen 2013.

Klas är en mångsidig musikanter - allt från New Orleans till hard bop finns med i hans musikaliska bagage. Som musiklärare på brassinstrument bidrar han också aktivt till att främja återväxten.

Grattis Klas -det här är du värd!

Leifs skivtips 4/13

Jag tänkte starta detta skivtips med Bill Evans (1924-80) och hans debutskiva under eget namn, LP:n "New Jazz Conceptions", som spelades in 1956. På denna CD har man lagt till några bonusspår från 1955 och 57 med andra sättningar. Namnet på CD:n är detsamma men märket är "Master Jazz Records" 8892855.

Bill Evans spelade naturligtvis in en massa skivor under eget namn senare i sin karriär. För att nämna någon tänker jag på "The Bill Evans Album" som utkom 1971. På denna CD kan man höra Evans spela både akustiskt och elektriskt piano. Skivmärke Columbia 88697569362.

Tillbaka 30 år i tiden kan man lyssna till Bobby Hackett (1915-76) på den trevliga CD:n "Poor Butterfly" med inspelningar från 1936-40. Hackett var en multimusikant som trakterade kornett, trumpet, gitarr och ukulele. På denna CD är det kornett som gäller. Skivmärke Past Perfect 204380-203.

Jan Johansson (1931-68) och Arne Domnérus (1924-2008) verkar väl vara en bra kombination. På CD:n "Younger Than Springtime 1959-61" kan man höra denna kombination i tio nummer. Jan Johansson får fem rena trionummer. Skivmärke Dragon DRCD 186.

Shelly Manne (1920-84) är inte så ofta förekommande i dessa skivtips. Detta får repareras med en dubbel-CD som heter "Shelly Manne Combinations, Sessions 1954-1956". Sättningarna varierar från trio till sextett. Bl.a. kan man höra t.ex. André Previn och Shorty Rogers. Skivmärke AVID Entertainment AMSC 904.

En av mina stora favoriter har alltid varit Gerry Mulligan (1927-96), särskilt med sitt "Concert Jazz Band". Denna utmärkta CD är en sammanslagning av två LP, "The Concert Jazz Band 63" och "The Concert Jazz Band". Jag är inte helt säker på att alla nummer från de två LP-skivorna är med. Lyssna särskilt på nummer fyra "Big City Blues". Skivmärke Jazzplus 06007 5340163.

Bara för att jag nämnde att Shelly Manne inte var så ofta förekommande, så dyker han upp i nästa CD, en kvartettskiva under ledning av altsaxofonisten Art Pepper (1925-82). Skivan heter "Art Pepper, A Living Legend". Skivmärke Contemporary VDJ-1582.

Nästa artist är verkligen en främmande fågel för mig. Vokalisten och holländskan Rita Reys (1924-2013) uppträdde bl.a. på Gyllene Cirkeln i början av 60-talet. Jag läste på datorn att hon gjorde sin sista inspelning så sent som 2012 (88 år gammal).

CD:n "Rita Reys Anthology" omfattar inspelningar från 1955-83 med både små och större orkestrar. Skivmärke Universal 06024 9844878

Mitt näst sista tips är med en verklig ungdomsfavorit, nämligen George Shearing (1919-2011). Inspelningarna är från 1958. Bl.a. medverkar Toots Thielemans på

gitarr och munspel. Denna CD är en kombination av två LP-skivor. CD:n heter "George Shearing Quintet, On The Sunny Side Of The Strip + On Stage". Skivmärke Master Jazz Records 8892850. Mitt sista tips denna gång är en CD med tenoristen Zoot Sims (1925-85). CD:n omfattar kvintettinspelningar från 1956 med bl.a. Bob Brookmeyer. CD:n heter "Zoot Sims, The Rare Dawn Sessions", Biograph Records BCD 131 ADD.

Leif Wockatz

Woodhouse Jazzclub

är en spisarklubb som hållit på sedan 1955. Vi håller till på Medborgarskolan, Molinsgatan 7 och träffas varje fredag mellan 19 och 22.

Det är en ren spisarklubb, där vi spelar upp medhavda band, CD och/eller LP och talar om någon musiker eller musikstil.

Vi är ett gäng pensionärer, men skulle önska en förnyring bland medlemmarna - gärna även kvinnliga intresserade.

Höstsäsongen slutade vi den 6 december, men vi startar igen den 14 januari.

För ytterligare information ring ordf. Kim Altsund 031-45 28 89 eller Bibben Fagerström 033-25 58 00.

Program vinter/vår 2014

Kapellet, Örlogsvägen 2, tel 29 77 00 Start 19.00

2014-01-15 Seaside Jazzband
 2014-01-22 Swingbrothers
 2014-01-29 Instant Swing
 2014-02-05 Happy Jazzband
 2014-02-12 Riverside Jazzband
 2014-02-19 Sir Bourbon Dixieland Band
 2014-02-26 Tant Bertas Jasskapell
 2014-03-05 Tina Rahm Quintet
 2014-03-12 Peoria Jazzband
 2014-03-19 Evergreen Five
 2014-03-26 Gothenburg Swing Society
 2014-04-02 Max Lagers
 2014-04-09 Swingx
 2014-04-16 Westjazz
 2014-04-23 The Novelty Band
 2014-04-30 Entertainmen
 2014-05-07 Fader Bergs
 2014-05-14 Swing med Lisbeth
 2014-05-21 Papa Piders
 2014-05-28 Vintage Jazz Big Band

s/s Marieholm, vid Operan, tel 10 59 65 Start 19.00

2014-02-04 Red Wing med Eva Karin
 2014-03-04 More Than Jazz Quartet
 2014-04-01 Papa Piders
 2014-04-22 Stolbandet
 2014-05-06 Foggy Bottom Classic Jazz Band
 2014-05-27 Jazz Itch

Stena Danica

2014-02-27 Tubasextetten
 2014-04-10 Skoogsällskapet
 2014-05-22 Dixieland Rednecks
 2014-06-12 Instant Swing

Vi reserverar oss för förändringar.
 Kolla vår hemsida www.classjazz.se
 för senaste information.

Bli Classic Jazz-funktionär!

Som du vet arrangerar din förening ett stort antal evenemang varje år, och antalet verkar öka snarare än minska. Du kan dra ditt strå till stacken genom att ställa upp som funktionär i olika sammanhang. Vi behöver hjälp med bl a följande saker:

Värd/värdinna vid jazzarrangemang
Lottförsäljning
Distribution av flygblad
Packning/distribution av Jazzbladet
m.m, m.m

Birgit Gustafson är vår funktionärs-samordnare. Kontakta henne för att få mer information och/eller anmäla ditt intresse.

Du når Birgit på tel 031-19 31 54 alt
0708-72 87 36;
epost birgitgustafson@hotmail.com

Tack på förhand!

Jazzig julklapp

**En julskiva från JAZZarkivet 'bygger'
stipendier till
'yngre musiker som spelar gammal jazz'**

T ex JÖRGEN ZETTERQUIST

Landala Red Hot Stompers – originalinspelningarna
1956-61

"Jörgen" – Grupperna i hemstaden Arvika 1983-86

I'm Confessin' - Jörgens sista skiva, inspelad 2009.

eller kanske det senaste

GÖTA RIVER JAZZMEN – Don't Give Up the Ship

Tidigare utgivna inspelningar från 1999-2001

Läs mer och beställ på www.jazzarkivet.se

***Överskottet av JAZZarkivets verksamhet går till
stipendier***

Uppfann denne man jazzen 1902? Jelly Roll Morton 1890-1941

Jelly Roll Morton var en av de första verkliga giganterna inom jazzen. Han skadade själv sitt eftermäle genom sitt hämningslösa skryt – han påstod att han uppfunnit jazzen 1902 (vilket han också hade på sina visitkort!) – men faktum är att vad han åstadkom som tidig musikalisk nyskapare var så anmärkningsvärt att man så här i efterskott kan säga att han hade täckning för många av sina påståenden!

Morton var jazzens första betydande kompositör med låtar som King Porter Stomp, Wolverine Blues, The Chant, Milneburg Joys, Sweet Substitute och Wild Man Blues med många flera på meritlistan. Han var dessutom en mycket begåvad arrangör (Black Bottom Stomp från 1926 är ett lysande exempel!), som lyckades få ut maximalt av de ynka tre minuter som stod till buds på 78-varvorna. Detta åstadkoms genom flexibel instrumentering,

koncisa solon och varierad dynamik. Jelly Roll var mycket underskattad som pianist – hans stil var personlig och, skulle det visa sig, före sin tid.

Som vokalist gjorde han bara ett inlägg under tjugotalet: den klassiska inspelningen med Red Hot Peppers från 1926 av Doctor Jazz. Mot slutet av sin karriär svarade Morton för flera mycket fina vokalinslag på de inspelningar som gjordes 1939-40.

Vad Jelly Roll hade för sig före 1923 är till stor del höljt i dunkel. Han började spela piano på bordellerna i Storyville i de tidiga tonåren, vilket resulterade i att stora delar av hans släkt tog avstånd från honom. Från 1904 finner vi honom vagabonderande i sydstaterna – han försörjde sig som pokerhaj, biljardspelare, vaudevilleartist och till och med som hallick, men återvände alltid till pianostolen. Det är mycket troligt att Jelly runt 1915 hade fått om inga jämbördiga pianistkonkurrenser, och det framstår som klart att han spelade en viktig roll i övergången mellan ragtime och tidig jazz.

Mellan 1917 och 1922 finner vi Morton i Los Angeles, varifrån han flyttade till Chicago, som hunnit bli ett centrum för jazzen sedan New Orleans minskat i betydelse. De följande sex åren blev höjdpunkten i hans musikaliska karriär. 1923 och 1924 spelade han in ett antal pianosolon, som verkligen visade på hans breda repertoar och musikaliska briljans. Hans första orkesterinspelningar

var tämligen primitiva, men de inspelningar som han gjorde 1926 och 1927 med sina Red Hot Peppers är bland de absolut bästa han gjort. Med musiker som kornettisten George Mitchell, Kid Ory eller Gerald Reeves på trombone, klarinettisterna Omer Simeon, Barney Bigard, Darnell Howard eller Johnny Dodds, Johnny StCyr eller Bud Scott på banjo, basisten John Lindsay och antingen Andrew Hilaire eller Baby Dodds på trummor hade Morton en idealisk ensemble som kunde följa hans intentioner på ett bra sätt. Vid denna tid gjordes också några utsökta trioinspelningar med Morton och bröderna Dodds.

Runt 1928 flyttade jazzens fokus till New York, och Jelly Roll flyttade med. Tyvärr skadades hans karriär av det evinnerliga skrytet, och han kunde därför inte alltid få de medmusiker han önskade. Han fortsatte att göra inspelningar för Victor fram till 1930 och, trots att en del inspelade prestationer inte var helt fläckfria, blev det ytterligare några odödliga klassiker under den här perioden. Musiker som Morton spelade med under New York-åren var t ex trumpetarna Red Allen och Bubber Miley, trombonisterna Charlie Irvis och J C Higginbotham, klarinettisterna Omer Simeon, Albert Nicholas och Barney Bigard, banjoisten och gitarristen Lee Blair, Bill Benford på tuba, basisten Pops Foster och trumslagarna Paul Barbarin och Zutty Singleton.

Depressionen var nu ett faktum, och Jelly Roll Morton försvann ur synhåll. Han hade inte direkt

skaffat sig några vänner i New York, hans musik ansågs gammalmodig och han ansåg sig för fin för att vara "sideman" i någon annans orkester. Mellan 1931 och 1937 var hans enda inspelning en bortglömd dito med Wingy Manone som kapellmästare. Till slut finner vi Jelly Roll Morton som barpianist på en obskyr sylta i Washington D C, där han spelade för gäster som inte brydde sig om vare sig Morton eller den musik han spelade. Ironiskt nog blev King Porter Stomp ett av de allra mest kända swingnumren, fast få visste att kompositören satt och klinkade på ett sjapp på samhällets skuggsida!

Emellertid fick musikforskaren Alan Lomax korn på Jelly Roll och gjorde en omfattande och fascinerande serie inspelningar för Library of Congress. Mortons berättande var målande och mustigt, och hans pianospel varförvånansvärt opåverkat av tidens tand när han berättade om det gamla New Orleans och

demonstrerade olika pianostilar från tiden då det begav sig. Inspelningarna gavs sedermera ut på en serie LP-skivor.

Morton anlände till New York 1939 med den fasta föresatsen att göra comeback. Han ledde några inspelningssessioner med med musiker som Sidney Bechet, Red Allen och Albert Nicholas och spelade in ett antal underbara pianosolon, men inga av dessa hade någon kommersiell framgång. Mot slutet av 1940 beslutade sig Morton för att flytta till Los Angeles, men han dog strax därpå vid 50 års ålder – redan en gammal man.

Ironiskt nog skulle ju hans musik i och med revivalvågen snart bli populär igen, och musiker som Kid Ory, Mutt Carey, Bunk Johnson och gick en ny vår till mötes. Tyvärr fick Jelly Roll Morton inte uppleva detta – en av jazzens pionjärer gick bort i obemärkthet. Olika falla ödets lotter!

Bosse Alftenius

Annorlunda fikarast!?

Tant Bertas fyller 50 - men vem var egentligen denna Berta?

I begynnelsen var Lasse Skoog, en ung men erfaren trumpetare, som hörde till de mera kända instrumentalisterna under den s. k. skolbandsepoken i Göteborg på 1950-talet. Han spelade i band med namn som Original Storyville Jazz Band och Wild Cats, och Lasse fick uppskattning för sitt spel t o m av den svårflörtade jazzkritikern Ingemar Glanzelius.

Lasse lämnade staden och musiken under några år när han läste juridik i Stockholm, men när han kom hem igen för tingsmeritering, gick han med i

nystartade studentblåsorkestern Tongångarne. Efter ett tag, våren 1963, fick han lust att börja spela i ett mindre band igen och drog samman några killar som han känt sedan tiden på Vasa H.A.L (numera Schillerska), Peter Svedholm tenorhorn, Anders Svensson althorn och Roger Malmstedt banjo. En inflyttad västgöte som hjälpligt kunde spela bastuba, Bert Slättung, fick också vara med. På studentikost manér döptes bandet till Hornbockarne, eftersom det innehöll så många horn, alltså mässingsblåsinstrument.

Det fanns inte så många av skolbanden kvar från i början av 60-talet – de flesta hade slutat när gitarrpopen tog över som ungdomens musik - så Hornbockarne fick speljobb på alla möjliga fester, på företag, på universitetets institutioner och på Studentkåren. Repertoaren, som från början varit lite åt det populärmusikaliska hållet, blev mer och mer jazzig – Lasse slet med att lära oss andra mindre erfarna musiker tradjazzens standardrepertoar.

Det skulle föra för långt att här gå in på de olika förändringarna i bandets sättning genom åren (det handlade mest om utökning – har man en gång kommit in i Tant Bertas, stannar man oftast kvar, men jag kan nämna att klarinettisten Bertil Bergholtz, trummisen Anders Winald och saxofonisten Lasse Elf kom med under andra halvan av 60-talet, gitarristen Magne Johnsen 1975, trumpetaren Ralph Henrikson 1983 (bandets grundare Lasse Skoog dog redan 1979 av cancer) och pianisten Bo Löfgren 1985. Den som vill veta mer om personhistorien och som har en dator kan gå in på www.tantbertas.se/ under fliken Historik.

En av de vanligaste frågorna vi får om vårt band är "Vem var Tant Berta, fanns hon verkligen?" och svaret är "Ja, hon fanns, och hon hade avgörande betydelse på två sätt, dels var hon mor till Peter Svedholm, dels upplät hon sin källare på Gamla Björlandavägen 42 som repetitionslokal, när Hornbockarne hade svårt att hitta

något ställe att samlas på. Detta ansåg vi i bandet vara så viktig, att vi efter några år (1968) beslöt att döpa om det till Tant Bertas Jasskapell. Till saken hör förstås också, att vi var ganska trötta på det gamla namnet som var så lätt att uttala fel och misstolka...

Hur kommer det sig att ett band kan bestå i 50 år och att vi fortfarande tycker det är roligt att träffas och spela, både med och utan publik? Jag tror att det mycket beror på att vi hela tiden har varit både ett kamratgäng och en orkester. Vi har haft gemensamma intressen även utanför musiken, vi har gillat varandra och umgåtts även mellan repetitionerna och spelningarna, kanske inte alla på en gång, men det har funnits och finns band mellan medlemmarna, som i några fall utvecklats till att man blivit mycket nära vänner. Även familjerna är med i kretsen, och vi har bl. a. varje år en stor julfest, där fruar/sambor, barn och barnbarn deltar och trivs.

Flera i bandet är båtintresserade och äger båtar och sjöbodas, och under 70- och 80-talen gjorde vi varje sommar eskaderseglingar längs Västkusten (bandet bytte då tillfälligt namn till Salta Bertas Bomkapell) med spel och muntert liv i hamnarna. Några är mer händigade än de andra och har kunnat hjälpa till med krånglande bilar och båtar, hus som behöver snickras på, träd som behöver fällas och en massa andra saker som man t o m drar sig för att be sina barn om hjälp med.

Tant Berta Svedholm var den första av våra "tanter". Under 60- och 70-talen hölls repetitionerna omväxlande hos Tant Svea, Lasse Skoogs mamma, i Strandbaren på Öckerö som hon drev, och hos Tant Siggan, Roger Malmstedts mamma, i villan på Gamla Låssbyvägen på Hisingen. Det var frf allt hos Tant Siggan som bandet skaffade sig de (o)vanor vad gäller fika och mat som vi fortfarande håller fast vid och som tidigt gav oss öknamnet "Smörgåsbandet" – gärna kaffe och bulle före repetitionen och mycket gärna en smörgås eller två efter repet – och Tant Siggan bullade verkligen upp och ansträngde sig för att vi skulle må gott och trivas

Våra tre "tanter" lever inte mer, och vi har sedan senare delen av 70-talet repat – och ätit både smörgås och annat! – hemma hos "farbror" Magne, vår gitarrist, som bor i Möttvik på Näset. – Magne är f ö den förmedlande länken mellan Tant Bertas och Tynnereds kyrkokör där han sjunger tenor. Tack vare honom inledde vi ett samarbete med kören runt år 2000, ett samarbete som har lett till många konserter med jazz och gospel i kyrkor runt om i Västsverige och t o m så långt bort som i Greifswald, Lybeck och Hamburg.

Tant Bertas Jasskapell spelar – med eller utan noter - traditionell jazz, swing, evergreens, gospels, foxtrot, vals, tango och låtar i karibiska rytmer, allt med rikliga sånginslag och allt med glimten i örat och i vissa fall i egen burlesk tappning. Bandet bekänner sig inte till någon känd traditionell jazzstil utan sätter en ära i att överskrida så många stilgränser som möjligt. Musiken är utpräglad rytmisk och musikerna utstrålar glädje och värme, brukar publiken säga!

Den som vill läsa mer om bandet, se på bilder från våra många år och lyssna på hur vi lät för 20 år sedan och senare bör gå till vår hemsida www.tantbertas.se/. Och välkomna till våra spelningar för att se och höras oss live!

Bert Slättung, medlem sedan 1963 men utlokaliserad till Istanbul 1967/68 och Umeå 1971-78

Jazztävling för 52 år sen återutgiven på CD!

Häromdagen landade en CD i brevlådan. Cd:n heter "Program vid Jazztävlingen å Vasa H.A.L. 5 februari 1961 - Dixieklassen". Förväntningarna på en trevligt musikalisk händelse från skoldanstiden infriades så småningom. Eftersom själva CD:n saknades i fodralet, den visade sig ligga i avsändarens egen spelare, så öppnades en minneslucka, en dörr till mitt eget 1961. Vad gjorde jag då? Troligen stod vi i vår källare, jag, bror min och några till och repade. Och på skoldanserna blandades vår dixieland (på Småländska) med ortens rockband Rocket Stompers - musiken var ju då inne i en brytningstid! Annars var det väl mest plugga och, om vi hade tur, en ff-fest hemma hos

någon kompis på lördagskvällen. Ur högtalarna blandades She Was Only Sixteen och Moonlight Serenade med andra kramgoa låtar. Några dar efter CD-fodralets ankomst så kom själva ljudet. 17 låtar spelade av 8 tävlingssugna band. Några av låtarna är definitivt sådana som vi inte hör så ofta på stans scener idag. Av namn på band och musikanter känner jag själv bara igen några, men så var jag ju inte i Göteborg i början av 60-talet. Flera av konstellationerna på tävlingen verkar ha varit mest aktiva några år just runt 1961.

Redan nu vill jag ge en eloge till Anders Linde, då kornettist i Whalemouth Creepers nu i Foggy Bottom Classic Jazz Band,

som hittat en gammal tejp från denna tävling och sedan gjort det fantastiska arbetet med att få ordning på tekniken så att det nu är lyssningsbart. Foldern är intressant och innehåller, förutom bandens namn och låtarna, bl.a. vilka bandmedlemmar som medverkar - se även nedan. Här har Wågermans enastående bok om Göteborgska jazzen konsulterats utöver de kontakter som Anders haft med olika bandmedlemmar. Imponerande produktion Anders!

Det är nu det blir riktigt svårt. Jazzbladet ville att jag skulle skriva en recension. Men det funkar inte! Snarare är det väl en anmälan om ett härligt tidsdokument, lite nutida jazzarkeologi, riktat till alla oss som tycker om att lyssna på den klassiska jazzen och dess utveckling, särskilt i Göteborg. Så här kommer också några korta inspel kring banden och musiken. Det hörs att banden hämtat influenser av äldre jazz från den revivalvåg som de Engelska banden var ambassadör för. Dock med mer sväng än att rättroget följa de klassiska New Orleans-förebilderna. Jag blir också imponerad av den skicklighet som flera musikanter visar och alla de små finesserna som låtarnas arrangörer vävt in. Som kuriosa kan tilläggas att då jag sätter på låt 7, Saratoga Swing, så hör jag klockrent det arr som Johnny Korner hade med sig som utbildningsobjekt då han ledde en studiecirkel för Sir Bourbon då vi startade 1982.

När jag lyssnar på några av de musikanter som jag idag

träffar på så finns delar av spelstilen från förr fortfarande kvar. Ta exempelvis Arne Reinholds och Pider Åvalls energi i trombonspelet. På tal om trombonister så har ju Roy Andersson blivit mera känd som filmregissör än trombonist i Red Onions. Rättvisan i att Panama Jazz Band vann verkar jag och producenten Anders vara överens om. Bra dixiesväng med fina insatser från alla musikanter.

Detta är en härlig Cd som jag tycker att Du ska ge Din skivsamling i julklapp. Och om Du känner någon av musikanterna så kontakta dem gärna.

Du köper Cd:n genom att kontakta Anders Linde på adressen: info@notochord.se

Thomas Erlandsson

Dominiquins: Christer Daun (cl), Erland Folbert (bj), Peter Lundberg?(p), Thomas Ekström (sb), Hans Åsberg (dr).

Madhouse Ramblers: Bo Svensson (co), Bertil Hellström (cl), Ulf Swerin (tb), Lars "Eddie" Nordberg (bj), Ingemar Andreasson (Wågerman) (p), Gert Nilsson (dr).

Panama Jazz Band: Ebbe Tuneld (co), Lars Winquist (cl), Arne Reinhold (tb), Klas Börjesson (bj), Ulf Tuneld (p), Pelle Strandman (sb), Kurt Andersson (dr).

Streamboat Stompers: Hans Jörgen Nyborg (co), Johnny Korner (cl), Jan Olausson (tb), Boyne Carlsson (Säterö) (bj), Bo Sigvard Nilsson (sb), Jim Lindqvist (dr).

Bumble Bee Brass Band: Lennart Axelsson (tp), Carl-Hugo Schéle (cl), Håkan Jacobsson (tb), Ulf "Muffins" Ahlstedt (bj), Lennart Berquist (p), Knut "Dalle" Strömberg (bb), Lars-Gunnar Hansson (dr).

Red Onions: Leif Sivertsson (tp), Björn Samuelsson (cl), Roy Andersson (tb), Sture Olofsson (bj), Hans Taremark (p), Juha Plunt (sb), Urmas Plunt (dr).

Whalemouth Creepers: Anders Linde (co), Håkan Widerberg (cl), Bengt Kalin (tb), Carl-Olof Söderberg (bj), Peter Nilsson-Ehle (p).

Manäna Jazz Men: Stellan Hammar (tp), Christer Bothén (cl), Pider Åvall (tb), Jan-Erik Jansson (g), Ralf Andersson (sb), Lars "Klimpen" Ekdahl (dr).

Samspel på hög nivå...

Kallelse till årsmöte i Föreningen Classic Jazz Göteborg

Härmed kallas till ordinarie årsmöte (föreningsstämma) i Föreningen Classic Jazz Göteborg söndagen den 26 januari 2013 kl. 15.00 på Restaurang Kapellet, Örlogsvägen 2, V Frölunda.

Vid årsmötet förekommer följande ärenden:

1. Val av mötets ordförande.
2. Val av mötets sekreterare och en justeringsman.
3. Fråga om mötets stadgeenliga utlysande.
4. Fastställande av dagordning.
5. Verksamhetsberättelse och ekonomisk redogörelse.
6. Revisionsberättelse för 2012
7. Fråga om ansvarsfrihet för avgående styrelse/styrelseledamöter för 2012.
8. Revisionsberättelse för 2013
9. Fråga om ansvarsfrihet för avgående styrelse/styrelseledamöter för 2013
10. Val av ny styrelse/styrelseledamöter
11. Val av två revisorer.
12. Val av tre personer i valberedning.
13. Fastställande av årsavgift för 2013
14. Övriga frågor.
15. Årsmötets avslutning.

Viss förtäring kommer att serveras

Bokslut och verksamhetsberättelse kommer att finnas tillgängliga på föreningens hemsida www.classjazz.se i god tid före mötet. Medlem som önskar anhängiggöra ärende under övriga frågor bör anmäla detta till styrelsen i god tid före årsmötet genom mail, telefax eller post. E-mail: steneby@odevall-law.se, telefax: 031 – 81 24 98 Jan Steneby, post: Jan Steneby, Odevall Advokatbyrå AB, Box 5052, 402 22 Göteborg.

Har dem det vederbör att sig hörsamligen efterträta.

Styrelsen